

MINISTEREN

Dato 15. marts 2007
J. nr. 360-2

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Trafikudvalget har i brev af 15. februar 2007 stillet mig følgende spørgsmål 10 (TRU B9), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 10:

"Hvad er reaktionen i det tilfælde, at et privat digelag ikke økonomisk magter at reparere skader efter stormflod og derfor går konkurs eller ikke kan betale reparationen? Spørgsmålet er stillet med den baggrund, at hvis skaderne får tilstrækkeligt stort omfang eller gentager sig for hyppigt, vil det komme for en dag, om digelaget udfylder en samfundsfunktion eller ej. Da vil der komme eksempler på private digelag, der ikke kan løfte deres opgave."

Svar:

Det er som udgangspunkt den enkelte lodsejer, hvis ejendom opnår beskyttelse ved kystbeskyttelsen, som tager stilling til om og hvordan, der skal kystbeskyttes, samt forestår finansieringen og den efterfølgende vedligeholdelse af kystbeskyttelsen. Udgifter til kystbeskyttelse er som udgangspunkt ikke en statslig opgave, bortset fra de mest udsatte strækninger på den jyske vestkyst, hvor et gennembrud af klitrækken vil have vidstrakte konsekvenser for store dele af Vestjylland.

Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker mod oversvømmelser samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet. Grundtanken er, at behovet for kystbeskyttelse er funderet bredt i de værdier, den beskytter, og derfor må finansieringen ligeledes tage udgangspunkt i de samme værdier.

Da et digelag typisk udgøres af flere private eller kommunale grundejere, som er gået sammen omkring en given kystbeskyttelsesindsats, er det dermed overladt til digelaget at vurdere, om det finder, at omkostningerne til kystbeskyttelse står mål med værdien af det, som ønskes beskyttet. Det vil derfor efter en stormflodssituation være op til digelagets vurdering, om omkostninger til reparation af diget står mål med de værdier, som ønskes beskyttet.

I tilfælde af, at et privat digelag ikke økonomisk magter at reparere skader efter en stormflod, vil det således som hovedregel ikke være staten, der går ind og dækker udgiften, udover hvad der eventuelt vil kunne opnås af støtte fra kystbeskyttelsespuljen.

Som jeg tidligere har orienteret udvalget om i forbindelse med besvarelsen af udvalgets spørgsmål 136, er jeg naturligvis bekendt med, at denne vinter – også for så vidt angår stormflodsfrekvensen – har haft en usædvanlig karakter. En eventuel udvidelse af tilskudsmulighederne til reparation af diger og anden kystbeskyttelse efter stormflod er derfor aktuelt under overvejelse i regeringen.

Jeg vil naturligvis orientere udvalget, når resultatet af regeringens overvejelser foreligger.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen